

Sygn. akt III RC 1063/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Kawecki

Protokolant stażysta Monika Paczkowska

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2019 r. w Toruniu

sprawy z powództwa małoletnich M. K. (1), J. K. działających przez matkę M. K. (2)

przeciwko W. K.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego W. K. alimenty na rzecz małoletnich M. K. (1) i J. K. w miejsce ustalonych w kwocie 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie dla każdego z małoletnich, tj. łącznie 1000 zł (tysiąc złotych) miesięcznie na mocy wyroku z dnia 27.05.2015 roku w sprawie I C 1015/11 Sądu Okręgowego w Toruniu w kwocie po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie dla małoletniej M. K. (1) oraz w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie dla małoletniego J. K., tj. łącznie 1500 zł (tysiąc pięćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 30.11.2017 roku, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletnich M. K. (2) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. nie obciąża małoletnich powodów kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi w sprawie oraz obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz strony powodowej,

V. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 1063/17

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2017r. M. K. (2) działając w imieniu mał. M. i J. rodzeństwa K. złożyła pozew o podwyższenie alimentów domagając się podwyższenia alimentów na rzecz każdego z małoletnich do kwoty po 1.300zł miesięcznie, tj. do kwoty łącznej po 2.600 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu M. K. (2) wskazała m.in., że do tej pory na rzecz małoletnich zasądzone były alimenty od pozwanego w łącznej kwocie po 1.000 zł miesięcznie oraz od ich dziadków H. i R. K. w łącznej kwocie po 1.000 zł miesięcznie. Wyrokiem z dnia 28.10.2016r. Sąd Rejonowy w Toruniu uchylił obowiązek alimentacyjny dziadków małoletnich.

M. K. (2) wskazała, że jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, nie uzyskuje żadnego dochodu. Wskazała, że pomimo usilnych starań nie udało jej się dotąd znaleźć zatrudnienia, z Powiatowego Urzędu Pracy w T. nie uzyskała żadnej propozycji aktywizacji zawodowej. W 2016 r. w drodze egzekucji uzyskała spłatę zaległych alimentów na rzecz

małoletnich za okres od 2011r. do 2015r. w łącznej kwocie ok. 85.000 zł. Pieniądze te przeznaczyła na spłatę zadłużeń. Z uwagi na fakt otrzymania tak znacznej kwoty wstrzymano wypłatę alimentów z Funduszu Alimentacyjnego oraz odmówiono przyznania dla mał. J. K. świadczenia z programu „(...)Matka Małoletnich powodów wskazała, że obecnie jedynym dochodem rodziny jest świadczenie (...)zł otrzymywane na rzecz mał. M. K. (1), a to powoduje, że zmuszona jest zapożyczać się u znajomych celem zaspokajania potrzeb dzieci.

Matka małoletnich wskazała, że pozwany jest osobą majątną a zarazem przebiegłą. Wszelkie środki z prowadzonych działalności zarobkowych i cały swój majątek gromadzi pod szyldem swojej matki - H. K. (1). Zdaniem M. K. (2) pozwany żyje w luksusie, zwiedza świat i prowadzi dostatnie życie. W szkole do której uczęszczają małoletni powodowie pozwany napisał, że dzieci zostały wyposażone w sprzęt do nurkowania i motocykla crossowe, na portalach społecznościowych pozwany wskazuje, że jest właścicielem toru crossowego, quadów, motocykli, mieszka pozwany we własnym, nowym, luksusowym domu jednorodzinnym w D. – formalnie tylko należącym do jego matki H. K. (1).

Matka małoletnich podkreśliła, że potrzeby małoletnich znacząco wzrosły od ostatniego ustalenia wysokości alimentów. Obecnie koszt utrzymania małoletniego J. wynosi ok. 1.800 zł miesięcznie. Małoletni J. K. jest dzieckiem lubiącym uprawiać różne dyscypliny sportowe, uczęszcza do klasy sportowej i uprawia koszykówkę, co wiąże się z koniecznością zakupu stroju i obuwia sportowego oraz opłatami związanymi z wyjazdami na obozy sportowe. Nadto małoletni J. K. ma problemy w nauce, które wynikają z zaburzeń emocjonalnych powstałych w związku z sytuacją rodzinną, w tym także z sytuacją, że będąc u pozwanego małoletni otrzymuje od niego drogie prezenty i możliwość uprawiania drogiej dyscyplin sportowych, czego ona mu nie jest w stanie zapewnić. Te rozchwiania przyczyniają się do problemów wychowawczych i emocjonalnych dziecka, wymagających leczenia specjalistycznego, które tylko w niewielkiej części jest realizowane w ramach NFZ, w pozostałym zaś zakresie małoletni winien być leczony prywatnie, na co jednak nie stać jej.

M. K. (2) wskazała, że obecnie koszt utrzymania małoletniej M. K. (1) wynosi ok. 1.300 zł miesięcznie. Małoletnia M. jest uczennicą(...)klasy szkoły podstawowej, jej marzeniem jest uczestnictwo w dodatkowych zajęciach z tańca i zajęć plastycznych. Koszt każdego z takich zajęć to ok. 50 zł miesięcznie, jednak z uwagi na brak środków na ten cel małoletnia nie może rozwijać swoich pasji. Małoletnia choruje na atopowe zapalenie skóry i niedoczynność tarczycy, miesięczny koszt wykupu lekarstw to ok. 200 zł, dodatkowo dochodzą do tego hypoalergiczne środki do codziennej higieny.

M. K. (2) wskazała, że swój obowiązek alimentacyjny realizuje poprzez codzienne osobiste starania w opiece nad małoletnimi, w ich wychowaniu i pomocy w nauce, pozwany zaś spotyka się z dziećmi stosunkowo rzadko – w co drugi weekend miesiąca. W ocenie M. K. (2) - jej sytuacja materialna – w odniesieniu do okresu w którym zasądzone były alimenty przez Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie I C 1015/11 znacząco się pogorszyła, dodatkowo wygasł obowiązek alimentacyjny dziadków wobec małoletnich powodów, a także fundusz świadczeń alimentacyjnych Urzędu Miasta T. zaprzestał wypłacać na rzecz małoletnich powodów świadczenie alimentacyjne – okoliczności te uzasadniały – w przekonaniu M. K. (2) – żądanie pozwu.

Pozwany W. K. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując m.in., jego świadczenie alimentacyjne wobec nieletnich powodów jest w pełni realizowane, usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów są w pełni zaspokajane, a jedynym powodem wytoczenia powództwa jest bezgraniczna pazerność M. K. (2) na pieniądze. Pozwany wskazał, że prowadzi własną jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą E. (...), działalność ta związana jest z handlem i usługami, a z tytułu jej prowadzenia uzyskuje dochód ok. (...) zł netto miesięcznie. Pozwany wskazał, że zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie rozwodowej alimenty płaci obecnie regularnie, w kwotach po 500 zł na każde dziecko; nie posiada obecnie już żadnych zaległości alimentacyjnych zarówno wobec małoletnich powodów jak i Funduszu Alimentacyjnego. Pozwany wskazał, że mieszka wraz z rodzicami H. i R. K. w ich mieszkaniu i za możliwość tego przekazuje rodzicom 250 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że na własne potrzeby (jedzenie, lekarstwa, ubiór) wydatkuje jeszcze ok. 550 zł miesięcznie, do tego stara się zaoszczędzić po ok. 100 zł miesięcznie na zakup prezentów dla dzieci, korepetycje dla syna, wizyty lekarskie z dziećmi, a do tego utrzymuje dzieci podczas przypadających mu kontaktów z nimi. Pozwany wskazał, że w pełni wykorzystuje

swe możliwości zarobkowe – pracuje od poniedziałku do soboty w godzinach od 8 do 19, a od grudnia 2017r. podpisał dodatkowo umowę na dostawę i odbiór paczek z firmą (...), z której dodatkowo – przy obciążeniu pracą do godz. 21 uzyskuje dodatkowy dochód rzędu (...) zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że poza zasądzonymi alimentami w ramach swoich możliwości majątkowych okazjonalnie kupuje dzieciom prezenty – większość z nich stanowią tanie „podróbki” nabywane w tanich chińskich sklepach internetowych. W. K. wskazał, że sytuacja finansowa matki małoletnich powodów nie jest wcale taka zła, skoro wysokość jej dochodów nie uprawniała jej do otrzymywania alimentów z funduszu alimentacyjnego i korzystania ze świadczenia wychowawczego na oboje dzieci. Zdaniem pozwanego M. K. (2) dysponuje oszczędnościami w kwocie min. (...) zł, złożyła także wniosek o dofinansowanie firmy na kwotę ok. 25.000 zł. Z uwagi na wskazane niewielkie dochody własne, starania o dzieci, ponoszone przez niego dodatkowe opłaty związane z nauką, zdrowiem, zakupem odzieży dla małoletnich powodów, W. K. wniósł o pozostawienie kwoty należnych małoletnim powodom alimentów na niezmienionym poziomie. Zdaniem pozwanego to M. K. (2) korzysta z pieniędzy należnych dzieciom, przeznacza je na własne potrzeby i zachcianki, w tym na papierosy czy biżuterię. Zdaniem pozwanego podjęcie przez M. K. (2) zatrudnienia pozwoliłoby na realizację wszystkich usprawiedliwionych potrzeb każdego z małoletnich powodów. (k. 68-194 akt).

Swe stanowiska procesowe strony postępowania podtrzymywały w trakcie trwania całego postępowania.

Sąd ustalił co następuje

Małoletni powodowie: J. K. ur. (...) i M. K. (1) ur. (...) są dziećmi pochodzącym ze związku małżeńskiego W. K. i M. K. (2).

dowód: okoliczność bezsporna, a ponadto odpisy zupełne aktów urodzenia k. 22,23 akt I C 1015/11 Sądu Okręgowego w Toruniu

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27 maja 2015r. w sprawie I C 1015/11 rozwiązano przez rozwód małżeństwo M. K. (2) z W. K., zaś w punkcie IV sentencji wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz małoletnich J. i M. rodzeństwa K. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, łącznie w kwocie 1.000 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca poczynając od dnia prawomocności wyroku. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 2 grudnia 2015r.

dowód: wyrok z dnia 27 maja 2015r., k. 1798 akt I C 1015/11 Sądu Okręgowego w Toruniu, wyrok Sadu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 2.12.2015r., sygn. akt V ACa 669/15 – k. 1877 akt I C 1015/11 Sądu Okręgowego w Toruniu.

Wyrokując w przedmiocie alimentów Sąd miał na uwadze, że na czas procesu zostały one postanowieniem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 19 grudnia 2012r. ustalone na kwoty po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich (tom V k. 845 i 905 akt I C 1015/11 SO w Toruniu). Wówczas to Sąd ustalił, iż bieżącymi niezbędnymi wydatkami, także na rzecz małoletnich, były miesięcznie: opłata czynszu – 373 zł, Internet plus telefon – 320 zł, spłaty raty kredytu do SM – 282 zł, opłata za energię elektryczną – 343 zł (co 3 miesiące), czesne za przedszkole małoletniego J. – 250 zł, czesne za przedszkole małoletniej M. – 380 zł. Oprócz tych wydatków M. K. (2) ponosiła wydatki na wyżywienie dzieci, ich ubranie, leczenie, przybory szkolne itp. W ocenie Sądu niezbędne wydatki na dzieci nie przekraczały miesięcznie kwot po 1000 zł na każde z małoletnich.

Sąd ustalił, iż miesięczne dochody netto W. K. z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej wynosiły w okresie od 1 stycznia 2011r. do 29 lutego 2012r. – (...) zł (k. 417 akt I C 1015/11 SO w Toruniu) Od 1 marca 2012 r. zawiesił on działalność gospodarczą i zamierzał ją podjąć dopiero po zakończeniu sprawy rozwodowej. Od 1 marca 2012r. W. K. podjął pracę w firmie, której właścicielem była jego matka H. K. (1). Z tytułu podjętej pracy otrzymywał wynagrodzenie (...) zł brutto. W sierpniu 2012r. H. K. (1) wypowiedziała mu umowę o pracę; od sierpnia 2012r. W. K. zarejestrowany był jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Utrzymywali go rodzice. H. K. (1) przekazywała W. K. środki na utrzymanie, w zamian za co wykonywał on w firmie matki czynności, które wykonywał będąc u niej zatrudniony. (dowód: zeznania H. K. (2), protokół skrócony –k. 841-843 akt I C 1015/11 SO w Toruniu).

W związku z sytuacją majątkową W. K. i bezskutecznością egzekucji, komornik umorzył postępowanie egzekucyjne. Z uwagi na trudną sytuację materialną W. K., wyrokiem z dnia 16 listopada 2012r. Sąd Rejonowy w Toruniu zasądził z dniem 6 czerwca 2012r. rentę alimentacyjną na rzecz małoletnich powodów M. K. (1) i J. K. od dziadków małoletnich: R. K. - w kwotach po 200 zł na rzecz każdego z małoletnich, tj. łącznie 400 zł miesięcznie, H. K. (1) - w kwotach po 300 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, tj. łącznie po 600 zł miesięcznie. (dowód: wyrok SR w Toruniu z dnia 16 listopada 2012r. – k. 797-798 akt I C 1015/11 SO w Toruniu, zeznania świadka H. K. (1)). W ocenie Sądu działalność gospodarcza prowadzona dotąd przez W. K., a następnie zawieszona, przynosiła wymierne korzyści, za niezgodne z doświadczeniem życiowym uznał Sąd twierdzenia W. K., że zawierając z matką umowę o pracę 1 marca 2012r. kierował się interesem rodziny i potrzebą łożenia środków pieniężnych na jej utrzymanie. W ocenie Sądu działanie to zmierzało do ograniczenia jego obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci, podobnie Sąd ocenił wypowiedzenie W. K. przez jego matkę umowy o pracę w sierpniu 2012r. i zarejestrowanie się pozwanego w charakterze bezrobotnego w Urzędzie Pracy. W rezultacie Sąd uznał i przyjął, że rzeczywiste możliwości zarobkowe pozwanego w istotny sposób odbiegały od wykazywanych przez niego dochodów. W ocenie Sądu rzeczywiste możliwości zarobkowe pozwanego kształtowały się wówczas na poziomie ok. (...)zł i w niewielkim stopniu odbiegały od dochodów osiąganych przed zawieszeniem działalności gospodarczej. W dacie orzekania rozwodu i ustalania alimentów na rzecz małoletnich M. K. (2) nie pracowała, miała jednak możliwość podjęcia zatrudnienia i zdobywania własnych środków utrzymania. Sąd nie dał wówczas wiary zeznaniom M. K. (2), że poszukiwała pracy, by była zarejestrowaną w urzędzie pracy, by nie mogła znaleźć dla siebie ofert pracy pomimo ustalonych wówczas jej zdolności plastycznych i wcześniejszego wytwarzania lalek na sprzedaż. Między innymi te powody stanowiły podstawę oddalenia wówczas wniosku M. K. (2) o zasądzenie od W. K. alimentów na jej rzecz.

Dowód: postanowienie SO w Toruniu z dnia 19 grudnia 2012r. w sprawie I C 1015/11 wraz z uzasadnieniem – k. 845 oraz k.868-872 akt I C 1015/11,

Wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27 maja 2015r. sygn.. akt I C 1015/11 wraz z uzasadnieniem – k. 1798-1809 akt,

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 2 grudnia 2015r., sygn.. akt V ACa 669/15 wraz z uzasadnieniem – k. 1877 oraz 1888-1918 akt I C 1015/11 SO Toruń

W dacie wyrokowania w przedmiocie alimentów należnych małoletnim powodom Sąd ustalił, iż pomimo ponownego podjęcia przez W. K. prowadzenia działalności gospodarczej – jej „odwieszenia” i przebranzowienia tej działalności na działalność w zakresie usług kosmetycznych oraz deklarowania wówczas przez W. K. osiągania dochodów na poziomie (...)zł miesięcznie, brak było podstaw do obniżenia dotychczas zasądzanych w trybie zabezpieczenia powództwa alimentów, albowiem żadna ze stron tego postępowania nie wykazała, aby od daty postanowienia z dnia 19.12.2012r. nastąpiła zmiana okoliczności powodująca konieczność podwyższenia lub obniżenia dotychczas zasądzonych świadczenia.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27 maja 2015r. wraz z uzasadnieniem – k. 1798 oraz 1799-1809 akt I C 1015/11

Wyrokiem z dnia 28 października 2016r. w sprawie III RC 713/15 Sąd Rejonowy w Toruniu uchylił z dniem 28.10.2016r. rentę alimentacyjną od H. K. (1) ustaloną na rzecz małoletnich M. K. (1) i J. K., ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 16.11.2012r. w sprawie III RC 743/12 na kwoty po 300 /trzysta / złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, tj. łącznie po 600 (sześćset) zł. miesięcznie oraz uchylił z dniem 28.10.2016r. rentę alimentacyjną od R. K. ustaloną na rzecz małoletnich M. K. (1) i J. K., ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 16.11.2012r. w sprawie III RC 743/12 na kwoty po 200 /dwieście / złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, tj. łącznie po 400(czterysta) zł. miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się z dniem 29 marca 2017r.

Ustalenie wygaśnięcia wyżej wymienionego obowiązku alimentacyjnego H. K. (1) i R. K. względem małoletnich M. K. (1) i J. K. było skutkiem poprawy sytuacji bytowej małoletnich powodów przejawiającej się w tym, że W. K. spłacił w całości swe zadłużenie alimentacyjne iłożył na dzieci bieżące alimenty w ustalonej wysokości.

Pieniądze ze spłaty zadłużenia alimentacyjnego uzyskane od pozwanego w kwocie ok. 84.000 zł M. K. (2) przeznaczyła na spłatę zadłużeń czynszowych, opłacenie pełnomocnika w sprawie rozwodowej, zwrot zadłużenia wobec swojej mamy.

Dowody: wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28.10.2016r, sygn. akt III RC 713/15 wraz z uzasadnieniem – k. 296 oraz 307-311akt III RC 713/15,

Wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu, sygn. akt VIII Ca 4/17 wraz z uzasadnieniem – k. 345 oraz 354-358 akt III RC 713/15.

Informacyjne wysłuchanie M. K. (2) – k. 255-257v

zeznania M. K. (2) – k. 498v-500

Obecnie małoletni J. K. ma niespełna (...) lat, a małoletnia M. K. (1) ma niespełna (...) lat, oboje małoletni są uczniami szkoły podstawowej, przy czym małoletni J. uczęszcza do klasy o profilu sportowym. Małoletni J. K. jest dzieckiem lubiącym uprawiać różne dyscypliny sportowe, uczęszcza do klasy sportowej i uprawia koszykówkę, co wiąże się z koniecznością zakupu stroju i obuwia sportowego oraz opłatami związanymi z wyjazdami na obozy sportowe. Nadto małoletni J. K. ma problemy w nauce, w szczególności w zakresie matematyki i języka angielskiego (pomimo pomocy okazywanej przez M. K. (2), pozwanego i H. K. (1)), które wynikają z zaburzeń emocjonalnych powstałych w związku z sytuacją rodzinną, w tym także z sytuacją, że będąc u pozwanego małoletni otrzymuje od niego drogie prezenty i możliwość uprawiania drogich dyscyplin sportowych, czego z kolei M. K. (2) mu nie jest w stanie zapewnić. Te rozchwiania przyczyniają się do problemów wychowawczych i emocjonalnych dziecka, wymagających leczenia specjalistycznego- psychologicznego, które tylko w niewielkiej części jest realizowane w ramach NFZ, w pozostałym zaś zakresie małoletni winien być leczony prywatnie, na co jednak nie stać jej.

Koszt zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda wynosi obecnie około 2000-2150 zł i składa się na niego w ujęciu miesięcznym:

- wyżywienie – ok. 400 zł,
- odzież – ok. 120-130 zł,
- obuwie – ok. 30 zł,
- środki czystości – 30 zł,
- wycieczki szkolne, składki, ubezpieczenie – ok. 20 zł,
- obuwie sportowe – ok. 40 zł,
- obozy sportowe – ok. 120 zł (obóz wakacyjny – 1450 zł raz w roku),
- przejazdy (...) (dojazdy do babci, na zawody) – 40 zł,
- leki (witaminy D3 i inne) – 20 – 30 zł,
- psycholog (wskazane 4 wizyty w miesiącu po ok. 100 zł każda) – 400 zł,

- korepetycje z matematyki i angielskiego – ok. 400 zł (po 1 lekcji z każdego przedmiotu w tygodniu przy koszcie 50 zł za lekcję),
- telefon komórkowy – 45 zł,
- opłaty czynszowe za mieszkanie – ok. 183 zł (550 zł :3 osoby),
- prąd – ok. 45-50 zł (140-145 zł co miesiąc: 3 osoby),
- woda – ok. 27 zł (80 zł miesięcznie : 3 osoby),
- fryzjer – 20 zł ,
- teatr, kino, słodczyce – ok. 60 zł,
- kieszonkowe – 50 zł,
- basen – ok. 40 zł
- telewizja i internet stacjonarny – 33 zł

Małoletnia M. jest uczennicą szkoły podstawowej, jej marzeniem jest uczestnictwo w dodatkowych zajęciach z tańca i zajęciach plastycznych. Koszt każdego z takich zajęć to ok. 50 zł miesięcznie, jednak z uwagi na brak środków na ten cel małoletnia nie może rozwijać swoich pasji. Małoletnia od lat choruje na atopowe zapalenie skóry i niedoczynność tarczycy, miesięczny koszt wykupu leków to ok. 200 zł, dodatkowo dochodzą do tego hypoalergiczne środki do codziennej higieny.

Koszt zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki wynosi obecnie około 1650-1800 zł i składa się na niego w ujęciu miesięcznym:

- wyżywienie – ok. 350 zł,
- odzież – ok. 100 zł,
- obuwie – ok. 50 zł,
- środki czystości (w tym hypoalergiczne) – ok. 70 zł,
- wycieczki szkolne, składki, ubezpieczenie – ok. 20 zł,
- obozy sportowe – ok. 120 zł (obóz wakacyjny – 1450 zł raz w roku),
- przejazdy (...) (dojazdy do babci, na zajęcia) – 20 zł,
- leki (także na atopowe zapalenie skóry, leki ziołowe na uspokojenie) – ok.200 zł,
- korepetycje z języka angielskiego – ok. 200 zł (po 1 lekcji w tygodniu przy założeniu 50 zł za lekcję),
- telefon komórkowy – 45 zł,
- opłaty czynszowe za mieszkanie – ok. 183 zł (550 zł :3 osoby),
- prąd – ok. 45-50 zł (140-145 zł co miesiąc: 3 osoby),
- woda – ok. 27 zł (80 zł miesięcznie : 3 osoby),

- fryzjer – 20 zł ,
- teatr, kino, słodczyce – ok. 60 zł,
- kieszonkowe – 50 zł,
- basen – ok. 40 zł
- telewizja i internet stacjonarny – 33 zł,
- zajęcia dodatkowe (taniec, plastyka) – ok. 100 zł

Dowody:

- rachunek za opłaty mieszkaniowe – k. 13, 14 akt,
- zaświadczenia lekarskie – k. 16-18 akt,
- wydruk ocen małoletniego J. K. – k. 19, 263-265
- pismo pozwanego do szkoły – k. 20, 362, 484 - 486 akt,
- korrespondencja pozwanego ze szkołą – k. 121-130,362-363
- zeznania świadka M. K. (3) – k. 323v-324,
- zeznania świadka B. K. – k. 324-325v,
- zeznania świadka A. R. – k. 366v-368,
- zeznania świadka A. G. – k. 497v-498v,
- zeznania M. K. (2) – k. 498v-500

Matka małoletnich powodów M. K. (2) ma obecnie (...) lata, mieszka wraz z małoletnimi powodami w spółdzielczym własnościowym mieszkaniu przy ul. (...) w T.. Mieszkanie urządzone jest bardzo skromnie, pomimo odświeżenia ścian w pokojach dzieci wymaga remontu, jest zadłużone na kwotę ok 20.000 zł. Pomimo orzeczenia rozwodu M. K. (2) nie przeprowadziła jeszcze podziału majątku wspólnego z pozwanym, w skład tego majątku wchodzi - między innymi zabudowana domem mieszkalnym nieruchomość, działka budowlana; z racji zaciągniętych w trakcie trwania małżeństwa kredytów ma duże zobowiązania kredytowe oraz świadomość tego, że w przypadku podjęcia zatrudnienia duża część jej wynagrodzenia zostanie zajęta przez komornika. M. K. (2) jest osobą znerwicowaną, choruje na niedoczynność tarczycy, cierpi na depresję.

M. K. (2) od 2011 roku jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy w T. jako bezrobotna, obecnie bez prawa do zasiłku, jej dotychczasowe na przestrzeni lat poszukiwania pracy lub rozpoczęcia działalności gospodarczej były w większości bezskuteczne, choć bywały okresy, gdy M. K. (2) prowadziła działalność gospodarczą w zakresie optometrii współpracując z optykiem K.. M. K. (2) ma wykształcenie średnie ogólnokształcące, ukończyła studium finansów, uczęszczała do szkoły projektowania i konfekcjonowania odzieży, ma zdolności manualne, od dawna szyła i projektowała odzież na potrzeby bliskich i znajomych oraz zabawki – tzw. tildy, robiła także albumy – tzw. scrapbooki, ukończyła kurs robienia paznokci metodą akrylową, żelową i hybrydową. Matka małoletnich powodów pracowała także w sklepie (...), była kierownikiem sklepu (...) w T.. Przez wiele lat pracowała w zakładzie optycznym jako specjalista w obsłudze klienta i dopasowywaniu opraw. Przeszła wiele szkoleń w zakresie dopasowywania odzieży i opraw okularowych; posiada umiejętności pracy z programami komputerowymi M. E., F., graficznymi programami do projektowania odzieży M. (...), O., zna język angielski i niemiecki na poziomie podstawowym. M.

K. (2) ukończyła kurs indywidualnego doradztwa biznesowego na etapie przygotowania biznesplanu i prowadzenia działalności gospodarczej. M. K. (2) ma zdolności manualne, plastyczne, umiejętność projektowania odzieży, szycia, szydełkowania, robienia na drutach, wiele lat pracowała z trudnym klientem, potrafi umiejętnie reagować i prowadzić rozmowy. W lutym 2018r. M. K. (2) planowała rozpocząć działalność gospodarczą w zakresie produkcji odzieży, projektowania. Ubiegając się o dofinansowanie tej działalności dokształcała się, sporządziła biznesplan, którego ostatecznie nie udało się jej złożyć, gdyż został przez pozwanego usunięty z komputera, którym chwilowo dysponował. Następnie M. K. (2) szukała pracy w charakterze pracownika biurowego, sekretarki, księgowej, opiekunki osób starszych, odbyła w W. kurs w zakresie renowacji lalek, nauczyła się sporządzać lalki, których wartość rynkowa to ok. 300-400 zł.

M. K. (2) otrzymuje obecnie zasiłek rodzinny na małoletnie dzieci w kwocie (...) zł i świadczenie wychowawcze – obecnie już na dwoje dzieci w łącznej kwocie (...) zł. W utrzymaniu pomaga jej mama, która przekazuje jej ok. (...)zł miesięcznie, opłaty domowe za prąd opłaca jej dawny partner, ze sprzedaży własnoręcznie wykonanych lalek uzyskuje obecnie ok. (...) zł miesięcznie. M. K. (2) czyni osobiste starania w zakresie codziennej opieki nad dziećmi, ich wychowania, nauki, leczenia. Gdy M. K. (2) ma taką możliwość wyjeżdża z małoletnimi powodami nad morze czy nad jezioro – najczęściej w towarzystwie i dzięki uprzejmości swych znajomych. W 2018r. M. K. (2) skorzystała z nadarżającej się okazji i w miejsce jednego ze znajomych wyjechała na 5 dni do Chorwacji. M. K. (2) starając się zdobyć środki utrzymania sprzedawała poprzez internet rzeczy po dzieciach, sprzęt sportowy z którego wyrosły, zabawki po dzieciach. M. K. (2) żyje bardzo skromnie, wydaje miesięcznie na jedzenie dla siebie ok. 400 zł, na kosmetyki ok. 30 zł, na ubrania ok. 60 zł, abonament telefoniczny i internet ok. 60 zł. M. K. (2) ma w firmie (...) zadłużenie w kwocie 10.000 zł.

Dowody: decyzje Prezydenta Miasta T. – k. 11-12 akt,

Rachunki mieszkaniowe – k. 13-14,

Pismo z (...) k. 15

Decyzje SKO – k. 52-64,

Potwierdzenie wystawienia rzeczy na sprzedaż – k. 134, 352-356

Biznesplan sporządzony przez M. K. wraz z opisem jej umiejętności i kwalifikacji – k. 137-156,

Dokumentacja fotograficzna dot. stanu mieszkania – koperta na k. 197

Dokumentacja fotograficzna dot. kupowanych powodom prezentów przez pozwanego i ich ceny – k. 203-207

Oferty pracy – k. 210-238, 360-361, 378-379, 426-474

Wykaz ocen mał. J. K. – 263-265,

Oferty sprzedaży motorów i reklama toru w D. – k. 266-267

Zeznania M. K. (3) – k. 323v-324

Zeznania świadka B. K. – k. 324-325

Dokumentacja fot. dot. wyjazdu M. K. – k. 351, 357,

Zeznania świadka A. R. – k. 366v-368,

Zeznania świadka A. G. – k. 497-498v

Zeznania M. K. (2) – k. 498v-500,

Obecnie pozwany W. K. ma (...) lat, z wykształcenia jest technikiem – mechanikiem specjalizującym się w urządzeniach cukrowniczych, zamieszkuje wraz ze swoimi rodzicami H. i R. K. w mieszkaniu stanowiącym ich własność za użytkowanie którego przekazuje rodzicom ok. 300-400 zł miesięcznie. W. K. przebywa często w nowoczesnym domu jednorodzinnym w D. stanowiącym również własność jego rodziców – K. i R. K., w domu tym przebywają z pozwanym także małoletni powodowie w czasie gdy przypadają ustalone co dwa tygodnie ich kontakty z pozwanym.

Pozwany W. K. prowadzi własną działalność gospodarczą, związaną z handlem narzędziami, usługami kosmetycznymi, od niedawna także produkcją wideo. W ramach tej działalności gospodarczej w roku 2017 pozwany osiągnął dochód w kwocie (...)zł, w roku 2018 – dochód netto (...)zł. Z dodatkowych prac wykonywanych przez pozwanego – w zakresie usług kosmetycznych - wykazał on dochód (...) zł netto miesięcznie. Łączny wykazywany dochód pozwanego za rok 2018 wyniósł (...)zł netto miesięcznie. Pozwany pomaga też swojej matce – pośredniczył w próbie wynajęcia jej lokalu na cele usług kosmetycznych. Na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej pozwany wziął w leasing pojazd marki R., rata spłaty leasingowej wynosi 1.200 zł miesięcznie. Środkami trwałymi w prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej są: kamera sportowa i laptop.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27 maja 2015r. w sprawie I C 1015/11 pozwany co miesiąc wpłaca alimenty na dzieci w łącznej kwocie po 1.000 zł miesięcznie. Pozwany na datę wytoczenia powództwa nie posiadał żadnych zaległości alimentacyjnych ani też zaległości wobec Funduszu Alimentacyjnego – zostały one spłacone ostatecznie po licytacji komorniczej jednej z nieruchomości należących do pozwanego. Z kwoty która pozostaje mu po opłaceniu alimentów kupuje jedzenie na które wydaje ok. 400 zł miesięcznie, dokłada do opłat za mieszkanie ok. 300-400 zł miesięcznie, na zakup odzieży przeznacza 100 zł a na lekarstwa ok. 50 zł miesięcznie. Pozostałe pieniądze odkłada na zakup prezentów dla dzieci na urodziny, święta, zapewnienie dzieciom atrakcji i utrzymania podczas ich pobytów u niego, wizyty lekarskie z dziećmi. Pozwany pracuje od poniedziałku do soboty w godzinach od 8.00 do 19.00. Od grudnia 2017 r. pracował do godziny 21.00 ponieważ podpisał umowę na dostawę i odbiór paczek z firmą (...), z której dodatkowo uzyskiwał (...) zł miesięcznie. Obecnie pozwany nie współpracuje już z firmą (...), albowiem działalność ta stała się nieopłacalna. W. K. okazjonalnie kupuje prezenty dzieciom; część z nich – w postaci zegarków, ubrań, sprzętu sportowego nabywana jest z tanich chińskich sklepów internetowych i ich cena jest w porównaniu z wyrobami oryginalnymi niska, część prezentów kupowanych małoletnim jest zaś kosztowna – jak choćby laptopy, telefony, łyżwy, rolki, markowa odzież i obuwie, rower, PS4. Małoletni otrzymują także prezenty od rodziców pozwanego. Pozwany interesuje się edukacją dzieci – utrzymuje kontakt z nauczycielami, próbuje pomagać małoletnim w nauce, zabiegał o możliwość darmowych korepetycji, oferował sponsorowanie jednych z zawodów sportowych odbywających się w szkole do której uczęszczają małoletni oferując pomoc w granicach 1.000 zł. Podczas pobytów małoletnich dzieci u pozwanego stara się on zapewnić im atrakcyjnie czas - zabiera małoletnich na zawody sportowe na M. i T. T., na pokazy kaskaderów, na pokazy magików, do Aquaparku, na trampoliny, organizuje jazdy motorami, nurkowanie.

Od ok. 3 lat pozwany W. K. utrzymuje znajomość z W. S., która niegdyś była zatrudniona przez jego matkę jako kosmetyczka. Wraz z nią i jej synem pozwany wyjeżdżał na przestrzeni lat na różne wycieczki – zarówno krajowe jak i zagraniczne, m.in. dwukrotnie byli w Bułgarii, raz w Chorwacji, w B.. Wyjazd do B. i jeden pobyt w Bułgarii opłaciła pozwanemu W. S.. Podczas wyjazdów krajowych pozwany z przyjaciółką zatrzymywali się w hotelach, hostelach (koszt ok 150-160 zł za osobę na noc), czasami u nocowali rodziny, podczas wyjazdu do Chorwacji pozwany uprawiał sporty – nurkował. Wyjazd do Bułgarii kosztował W. S. (wraz z synem) ok. 4.000 zł, pobyt w Chorwacji – ok. 5.000 zł. Pozwany z przyjaciółką czasami wychodzą do restauracji, wówczas obiad każdego z nich kosztuje ok. 25 zł. Pozwany spędził z przyjaciółką Sylwestra w lokalu – jego koszt to ok.120-130 zł. Zdecydowanie częściej pozwany jadał posiłki z przyjaciółką w domu rodziców w D., były one wystawne – żabie udka, stek z kangura, krewetki, alkohol itp. niemniej artykuły do nich kupowane były w sieciowych sklepach typu (...) czy (...).

Pozwany ma zobowiązanie 90 tysięcy złotych w G. B.z tytułu zaległości w spłacie kredytu zaciągniętego w trakcie trwania małżeństwa z M. K. (2) w kwocie ok. 400.000 na zakup lokalu handlowego, zadłużenie wobec Urzędu

Skarbowego w kwocie ok.8000 zł z tytułu zaległości za lata ubiegłe, zadłużenie z tytułu podatku za nieruchomości w W. – 600 zł, zaległość wobec (...) za mieszkanie na kwotę ok. 8.000-9.000 zł, zaległość wobec Urzędu Miasta T. w kwocie ok. 12.000 zł za podatek gruntowy za zlicytowany lokal handlowy, oraz zaległość alimentacyjną wobec powodów w kwocie (...) zł powstałą po wydaniu przez Sąd Okręgowy postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia roszczeń w niniejszej sprawie.

Dowody: dokumentacja fotograficzna – plik zdjęć w kopercie na k. 67, 197

Dokumentacja fotograficzna – k. 7-10, 31-40, 157-194, 240-247, 261-262,312-314, 488-496 akt

Pismo pozwanego do szkoły – k. 20,

Wydruk z Centralnej Ewidencji i I.. O Działalności Gospodarczej – k. 65-66

Pismo z (...) k. 74,

Projekt planu podziału – k. 75-76

Dowody wpłat alimentów – k. 90-108, 249-254

Potwierdzenia zakupów prezentów dla dzieci i ich cen – k. 109-114,

Umowa o współpracy z (...) k. 115-120,

Korespondencja pozwanego ze szkołą – k. 121-130, 484-486

Podsumowanie księgi przychodów i rozchodów – k. 271

Oświadczenie o wysokości uzyskanego dochodu za rok 2017 – k. 272

Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu – k. 294-299,

Zeznania świadka M. K. (3) – k. 323v-324,

Zeznania świadka W. S. – k. 368-369,

Raport o środkach trwałych – k. 417,

Oświadczenie o dochodzie za okres 1.2018r.-10.2018r. – k. 419

Zeznanie świadka O. G. – k. 422v-423v akt

Oświadczenie o dochodzie za rok 2018 – k. 483,

Zeznania W. K. – k. 500-500v

Sąd w a ż y ł c o n a s t ę p u j e

Powyższy stan faktyczny ustalono na zeznań świadków, stron procesu, które uznano za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Zeznaniom strony powodowej w zakresie aktualnej sytuacji materialnej, zdrowotnej małoletnich powodów oraz ich usprawiedliwionych potrzeb, sytuacji majątkowej i zarobkowej M. K. (2) przyznano walor wiarygodności w

całości, ponieważ były spójne i logiczne i znalazły potwierdzenie w złożonych przez stronę powodową dokumentach oraz zeznaniach świadków M. K. (3), B. K., A. R., A. G.. Częściowo Sąd dał wiarę natomiast jej zeznaniom w zakresie dotyczącym obecnych możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, uznając iż były nacechowane one wysokim stopniem subiektywizmu, osobistą niechęcią, skonfliktowaniem z pozwanym i zmierzały do ukazania sytuacji pozwanego w świetle korzystnym dla strony powodowej w zakresie jego rzekomej, niezwyklej zamożności. Sąd miał jednak na uwadze, że strona powodowa starała się w sposób jak najbardziej dla siebie korzystny przedstawić okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. przesłanki podwyższenia alimentów, oceniając je w sposób subiektywny i nie zawsze w pełni zgodny z rzeczywistością.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego W. K. w zakresie rodzajowego zakresu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, niezbędnych kosztów utrzymania własnego (wydatki mieszkaniowe, koszt wyżywienia, zakupu ubioru, lekarstw), nie dał częściowo wiary w zakresie ponoszonych kosztów utrzymania w zakresie wydatków związanych z wyjazdami krajowymi i zagranicznymi, kosztami zakupów prezentów dla małoletnich powodów, wystawności życia w towarzystwie jego przyjaciółki W. S., zamiaru sponsorowania wydarzeń sportowych w szkole do której uczęszczają małoletni. Zeznaniami tym przeczą wiarygodne zeznania M. K. (3), a częściowo także W. S. - tu w szczególności co do kosztów wyjazdów z nią i miejsca i zakresu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie usług kosmetycznych.

Zeznania świadka A. S. nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem była ona całkowicie nieorientowana w sytuacji majątkowej i zarobkowej stron postępowania, w szczególności pozwanego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. K. (3) w całości – był on niezwiązany z żadną ze stron postępowania, potwierdził fakt chęci sponsorowania zawodów sportowych w szkole przez pozwanego, potwierdził także rozchwianie emocjonalne małoletniego powoda, jego kłopoty w nauce, konieczność brania korepetycji i wsparcia psychologicznego. Sąd dał w części wiarę zeznaniom świadka B. K. – matki M. K. (2), odmawiając wiarygodności jej zeznań w części dotyczącej obecnych możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. Zeznania świadka w tej części nacechowane były dużą subiektywnością, zaangażowaniem emocjonalnym po stronie M. K. (2) i małoletnich powodów. Informacje o stanie majątkowym i możliwościach zarobkowych pozwanego świadek miała zasadniczo z trzech źródeł – F., informacji uzyskiwanych od M. K. (2) i małoletnich powodów. Dopytywana przez Sąd na jakiej dokładnie podstawie jest przekonana o zamożności pozwanego świadek wyraźnie irytowała się i nie potrafiła wskazać racjonalnych argumentów, wskazując najczęściej, że opiera się jedynie na przypuszczeniach. W podobnym zakresie i z tożsamych powodów Sąd nie dał wiary zeznaniom A. R. (świadek rozmawiała nadto o okolicznościach sprawy z M. K. (2)). W całości Sąd dał wiarę zeznaniom A. G. oraz zasadniczo również w całości zeznaniom świadka O. G. – prowadzącej sprawę księgowości w prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej. Świadek ta potwierdziła wysokość osiągniętego przez pozwanego dochodu (straty) w latach 2017 i 2018 oraz wskazała jedno ze źródeł tego dochodu – działalność gospodarczą w zakresie handlu narzędziami. Jej zeznania potwierdziły prawdziwość danych w dokumentach wystawianych przez samego pozwanego W. K. dotyczących osiąganych dochodów w tych latach, stan środków trwałych, wzięcie w leasing samochodu. Wysokość dochodu pozwanego potwierdził on sam składając także urzędowe potwierdzenie odbioru zeznania podatkowego za rok 2017. Zasadniczo Sąd dał też wiarę zeznaniom świadka W. S., pomimo iż z kolei ona jest – jak wynika z dołączonej dokumentacji fotograficznej – serdeczną przyjaciółką pozwanego. Świadek wskazała okoliczności powstania ich znajomości, ujawniła iż jest skonfliktowana z M. K. (2), ujawniła także okoliczności, którym najogólniej pozwany do momentu jej zeznań starał się zaprzeczać – jak choćby fakt prowadzenia działalności w zakresie usług kosmetycznych w ramach zakładu (...)czy kosztów wyjazdu do Bułgarii i Chorwacji. Podchodząc z dużym dystansem do zeznań tego świadka, Sąd dał mu w większości wiarę, albowiem ujawniwszy swe nastawienie do stron potrafiła oddzielić swe nastawienia do nich - od znanych jej faktów, które obiektywnie przedstawiła.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie oraz przytoczone w ramach informacyjnego wysłuchania stron, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Wniosek dowodowy M. K. (2) o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłej księgowej – na okoliczność ustalenia faktycznych zysków pozwanego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, przy uwzględnieniu prawidłowości

deklarowanych przez pozwanego kosztów uzyskania przychodu oddalono na podstawie art. 217 § 3 jako zmierzający do przedłużenia postępowania i jako dowód przy tak sformułowanej tezie dowodowej niemożliwy do ustalenia faktycznych zysków prowadzonej działalności gospodarczej. Biegła księgową nie byłaby uprawniona do oceny zasadności ponoszonych przez pozwanego kosztów uzyskanego przychodu, co najwyżej mogłaby sprawdzić prawidłowość zapisów księgowych. Na okoliczność zysków pozwanego z tytułu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej Sąd przesłuchał zawnioskowanego przez stronę powodową (k. 325v) świadka O. G. – księgową pozwanego, nadto sam pozwany przedłożył urzędowe potwierdzenie odbioru zeznania podatkowego za rok 2017 potwierdzające osiągnięty zysk w tym roku podatkowym, zatem Sąd uznał, że ta okoliczność sporna została już dostatecznie wyjaśniona.

W myśl art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W przypadku powództwa o podwyższenie alimentów przez „zmianę stosunków” rozumieć należy zmianę przesłanek wymienionych w art. 133 § 1 i art. 135 kro określających wysokość alimentów, tj. istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentów lub istotne zwiększenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Zgodnie z powołanymi przepisami art. 133 § 1 i art. 135 kro kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletnich powodów w postaci: zakupu żywienia, ubioru, leków, części opłat mieszkaniowych za mieszkanie w którym przebywa oraz innych wydatków niezbędnych do jej prawidłowego rozwoju i wychowania.

W ocenie Sądu od chwili prawomocnego zakończenia poprzedniej sprawy w przedmiocie alimentów doszło do istotnej zmiany stosunków, o której mowa w art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Poza sporem pozostaje, że ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego H. K. (1) i R. K. względem każdego z małoletnich powodów (prawomocne z dniem 29 marca 2017r. – wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie VIII Ca 4/17) z pewnością stanowiło o zmianie sytuacji w zakresie zobowiązania alimentacyjnego wobec małoletnich powodów. Niemniej, zdaniem Sądu nie istnieją podstawy do wnioskowania, że powyższe spowodowało faktyczną zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 kro. Przepis 138 kro obejmuje wprawdzie swym zakresem zmianę sytuacji zarówno uprawnionego, jak i zobowiązanego poprzez pogorszenie albo poprawę ich sytuacji materialnej, co może skutkować zmianą wyroku alimentacyjnego, jeżeli w ocenie Sadu będzie miało charakter istotny. Jednakże nie można w sprawie niniejszej przyjąć, że wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego dziadków względem małoletnich powodów spowodowało pogorszenie ich sytuacji materialnej. Przeciwnie, jak wynika z uzasadnienia cyt. wyżej wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 29 marca 2017r., ustalenie wygaśnięcia omawianego obowiązku alimentacyjnego było właśnie skutkiem poprawy sytuacji bytowej małoletnich powodów (przejawiającej się w tym, iż ojciec małoletnich powodów spłacił w całości swe zadłużenie alimentacyjne iłożył na dzieci bieżące alimenty w ustalonej wysokości). Konsekwentnie zatem w ocenie Sądu, w świetle przytoczonych wyżej uwag nie można też z samej tylko okoliczności wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wyprowadzać tezy o zmianie stosunków w rozumieniu art. 138 kro. Znamiennym jest też, że powództwo o podwyższenie alimentów z powołaniem się na omawianą podstawę (prowadzącą do pogorszenia sytuacji małoletnich powodów) zostało zgłoszone przez stronę powodową dopiero 9 miesięcy po ustaleniu wygaśnięcia przedmiotowego obowiązku alimentacyjnego.

Niewątpliwie jednak nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów w stosunku do stanu z czasu poprzedniego orzekania o alimentach na ich rzecz. Od pierwotnego ustalenia alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletnich powodów upłynęły ponad 3 lata (alimenty ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z 27 maja 2015r., sygn. I C 1015/11, prawomocnym z dniem wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku – 2 grudnia

2015r., sygn. akt VACa 669/15). Na przestrzeni tego okresu koszty utrzymania małoletnich powodów niewątpliwie wzrosły. U małoletniej M. K. (1) rozpoczął się okres nauki szkolnej, a małoletni J. K. wkroczył w obowiązek nauki w klasach starszych, w stosunku do obydwu powodów w grę wchodzi szeroko pojęte wydatki okołoszkolne, w szczególności ubezpieczenia, zakupy pomocy szkolnych, wyjazdy i wyjścia klasowe, obozy klasowe, ew. korepetycje). Małoletni posiadają już też swoje zainteresowania, które chcą rozwijać. Obydwoje wkroczyli w etap intensywnego wzrostu, z czym wiąże się chociażby zwiększone wydatki na jedzenie czy ubranie. W stosunku do obydwu powodów doszły również – w porównaniu ze stanem z czasu pierwotnego ustalenia obowiązku alimentacyjnego – koszty leczenia (w stosunku do mał. M. K. (1) – koszty leczenia atopowego zapalenia skóry i niedoczynności tarczycy, a w stosunku do małoletniego J. K. leczenie zaburzeń emocjonalnych). Na przestrzeni omawianego czasu doszło do zwiększenia opłat eksploatacyjnych za mieszkanie w którym zamieszkują małoletni powodowie, a które to koszty proporcjonalnie obciążają także ich. Koszty utrzymania małoletnich zdaniem Sądu wzrosły w stosunku do każdego z nich.

Możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego W. K. od daty wyrokowania w przedmiocie alimentów na rzecz małoletnich powodów nie zwiększyły się; nie zmniejszyły się jednak na tyle, by nie uwzględnić żądania pozwu przynajmniej częściowo – w zakresie ujętym w punkcie I wyroku.

To na stronie powodowej ciążył – zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 kc - ciężar wykazania tego, że pozwany W. K. osiąga zarobki i posiada możliwości zarobkowe oraz majątek, wyższe niż przez niego wykazywane i przyznane, jednakże w przeważającej mierze strona powodowa swemu zadaniu nie podołała. Nie wykazała strona powodowa, że numer telefonu który pojawiał się na portalu F. należy do pozwanego, a tej okoliczności pozwany także zaprzeczył (k. 365 akt). Pozwany konsekwentnie zaprzeczał temu, by był właścicielem domu w którym często przebywa – w D., zaprzeczył, by był właścicielem motorów, toru crossowego czy uzyskiwał zarobki wyższe od wykazywanych. Strona powodowa miała możliwość dowodzenia swych twierdzeń – choćby poprzez przedłożenie odpisów z ksiąg wieczystych czy zaświadczeń z ewidencji pojazdów, dla wykazania stanu posiadania pozwanego. Zawnioskowani przez stronę powodową świadkowie również nie potwierdzili tego, by majątek, możliwości majątkowe czy zarobkowe pozwanego były wyższe niż wykazane i przyznane przez niego. Powody odmowy dania wiary zeznaniom tych świadków zostały wskazane powyżej.

Niemniej w świetle zgromadzonego materiału dowodowego i ustaleń stanu faktycznego w sprawie, w świetle zasad doświadczenia życiowego - analiza wykazanych dochodów pozwanego, jego usprawiedliwionych wydatków związanych z opłaceniem rodzicom mieszkania, wydatków na jedzenie, ubiór, lekarstwa, opłacanie alimentów na rzecz małoletnich, wyjazdy krajowe i zagraniczne, zapewnianie dzieciom kosztownych prezentów i atrakcji, propozycja sponsorowania kwotą 1000 zł turnieju szkolnego – w stosunku do deklarowanego dochodu - wskazuje zdaniem Sądu, że rzeczywiste możliwości zarobkowe pozwanego w istotny sposób odbiegają od wykazywanych przez niego dochodów. Uprawnia to w ocenie Sądu do wnioskowania, że pozwany posiada jeszcze inne, nieujawnione źródła dochodu.

O ile zasadniczo można dać wiarę zeznaniom pozwanego, że potrzeby związane z wypoczynkiem można realizować w ramach niskobudżetowych wyjazdów krajowych i zagranicznych, o tyle zasady doświadczenia życiowego wskazują, że są to zazwyczaj wyjazdy i tak stosunkowo drogie, odbiegające od kosztu równie niskobudżetowego wypoczynku nad jeziorem czy choćby w lesie w Polsce (z którego korzystają małoletni powodowie wyjeżdżając ze znajomymi M. K. (2) czy z pozwanym w ramach wędkowania czy zbierania grzybów). Przyjaciółka pozwanego – świadek W. S. zeznała, że koszt wyjazdu do Bułgarii czy Chorwacji wyniósł ją na dwie osoby odpowiednio ok. 4.000 zł i 5.000, zatem z dużym prawdopodobieństwem można zakładać, iż wyjazd pozwanego do tych krajów (na okres 14 dni do Chorwacji – dowód k. 312) wyniósł odpowiednio ok. 2000 zł i 2.500 zł. Koszt wyjazdów z pozwanym w kraju i wynajęcie hotelu czy hostelu to ok. 150-160 zł za dobę za osobę do najtańszych również nie należy. Poczynienie więc chociażby oszczędności w tym zakresie, na opłatach za hotele czy hostele w kraju, na kosztach dostępnego obecnie w Polsce, niemniej wciąż nie najtańszego jedzenia w postaci chociażby krewetek czy steków z kangura, ograniczenie wyjść do restauracji pozwoli pozwanemu - w ocenie Sądu - na opłacanie alimentów bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie. Pierwszeństwo w zaspokajaniu mają podstawowe potrzeby bytowe uprawnionych do alimentacji, a dopiero gdy posiadane środki na to pozwolą, zobowiązany może dodatkowo czynić na rzecz uprawnionych prezenty, czy też

wydatkować środki na swoje uzasadnione potrzeby, do których część ustalonych stanem faktycznym z pewnością nie należy.

Analiza materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego znajduje się płacenie po 700 zł miesięcznie alimentów dla córki M. i po 800 zł miesięcznie dla małoletniego powoda J. K..

Określając wysokość alimentów dla małoletnich powodów, Sąd odniósł się do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, które są większe niż możliwości majątkowe i zarobkowe M. K. (2). Sąd miał na względzie, że to matka małoletnich powodów ponosi z racji ich zamieszkiwania z nią osobiste starania w wychowanie dzieci, niemniej okoliczności sprawy wskazują, że w chwili obecnej M. K. (2) może w większym stopniu partycypować w kosztach materialnego utrzymania dzieci. M. K. (2) jest co do zasady osobą zdrową, nie ma żadnego orzeczenia o niepełnosprawności czy niezdolności do pracy, a w ocenie Sądu realizacja obowiązku szkolnego przez dzieci niewątpliwie pozwala jej na podjęcie pracy zarobkowej przynajmniej na pół etatu. Wskazane przez samą M. K. (2) we wniosku o dofinansowanie działalności gospodarczej nabyte przez nią umiejętności i doświadczenie zawodowe niewątpliwie są czynnikami ułatwiającymi znalezienie pracy i to niekoniecznie z najniższym krajowym wynagrodzeniem. Doświadczenie życiowe wskazuje, że obecnie stopa bezrobocia jest mała, rynek pracy jest rynkiem pracownika, a pracodawcy poszukują wręcz pracowników wspomagając się na szeroką skalę zatrudnianiem także cudzoziemców. Szeroki wachlarz ofert pracy przedstawił także pozwany W. K. - były to oferty również z T. i również zakresie umiejętności i doświadczenia zawodowego M. K. (2), także na jedną zmianę czy pół etatu (opiekunka w żłobku, kontroler biletów, pracownik biurowy, referent ds. kadr, specjalista ds. wynajmu pojazdów, sprzątaczką, szwaczka, sprzedawca – kasjer, specjalista ds. marketingu, asystentka ds. administracji, kosmetyczka –k. 210-238 akt, asystent prawny, doradca klienta w salonie optycznym, kasjer, księgową, manikiurzystką – pedikiurzystką, pomoc kuchenna, pracownik ds. kadrowo – płacowych, pracownik porządkowy, pracownik produkcji, przedstawiciel handlowy, sprzedawca – dekorator, szwaczka – k. 426-474). Powoływany przez M. K. (2) argument, iż to przez działanie pozwanego nie podjęła dotąd prowadzenia działalności gospodarczej jest częściowo tylko trafny, nadto wyolbrzymiony. Pozwany pozbawiając ją biznesplanu nie uniemożliwił jej prowadzenia działalności gospodarczej w ogóle, a ograniczył bynajmniej czasowo możliwość uzyskania dofinansowania rozpoczęcia tej działalności. Od lutego 2018r. M. K. (2) miała dość czasu, by sporządzić ponowny biznesplan, tym bardziej, że deklarowała znajomość przygotowywania dokumentów tego rodzaju. M. K. (2) powołuje ograniczenie czasowe możliwości jej zarobkowania spowodowane działaniem pozwanego, jednak najwidoczniej jej uwadze umknęło to, iż informując innych o nierzetelnym wykonywaniu usług kosmetycznych pozwanego (k. 480, 359-360 akt) i ona ogranicza możliwości zarobkowe W. K., ograniczając tym samym możliwość alimentacji dzieci przez niego na wyższym poziomie. Nie uszła przy tym uwadze Sądu okoliczność, że niewerbalizowanym przez M. K. (2) powodem – w ocenie Sądu - braku podjęcia zatrudnienia – jest jej zadłużenie i obawa przed utratą części wynagrodzenia na poczet spłat jej zadłużeń. Jak wynika z zeznań świadka B. K. (k. 324v) – matki M. K. (2) – utrzymywała ona długotrwale trzyosobową rodzinę za kwotę (...)zł, uznać więc należało, że pieniądze świadczone przez pozwanego na rzecz małoletnich powodów M. K. (2) przeznaczała przynajmniej w części także na swoje utrzymanie, ograniczając w ten sposób możliwość zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb samych małoletnich. Nie podzielił Sąd jednak argumentacji pozwanego, by pieniądze należne małoletnim przeznaczała ona na biżuterię lub zakup papierosów, pozwany w żaden sposób nie wykazał, by tak było, zeznania świadków przeczą także temu zarzutowi. Nie podzielił też Sąd zarzutu pozwanego, jakoby M. K. (2) dysponowała znacznymi oszczędnościami – kwotą (...) zł. M. K. (2) wyjaśniła, iż przy kapitale ok. 3.000 zł (maszyny do szycia i stół krojczy) starała się o dofinansowanie prowadzenia działalności gospodarczej w kwocie 25.000 zł, okoliczność ta wynika także wprost ze sporządzonego przez nią biznesplanu (k. 137 – 156 akt). Sąd miał na względzie, że M. K. (2) może znacząco ograniczyć część usprawiedliwionych wydatków na każdego z małoletnich organizując im chociażby korepetycje w ramach zajęć organizowanych w szkole (k. 362-363 akt)

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 138 kro w zw. z art.135 § 1 i 2 kro, Sąd uwzględnił powództwo w części i podwyższył rentę alimentacyjną od pozwanego W. K. na rzecz małoletnich M. K. (1) i J. K. w miejsce ustalonych w kwocie 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie dla każdego z małoletnich, tj. łącznie 1000 zł (tysiąc złotych) miesięcznie

na mocy wyroku z dnia 27.05.2015 roku w sprawie I C 1015/11 Sądu Okręgowego w Toruniu w kwocie po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie dla małoletniej M. K. (1) oraz w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie dla małoletniego J. K., tj. łącznie 1500 zł (tysiąc pięćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 30.11.2017 roku, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletnich M. K. (2) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat,

natomiast w pozostałej części powództwo oddalił jako bezzasadne, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Sąd nie obciążył małoletnich powodów kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa w punkcie III sentencji wyroku na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd nie obciążał pozwanego kosztami sądowymi od których zwolnieni byli małoletni powodowie, korzystając z dyspozycji art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych, bowiem obecnie pozwany jest obciążony dodatkowo alimentami za czas od 30 listopada 2017 r. i w ocenie Sądu dla dobra powodów, swoich dzieci, powinien przeznaczyć środki finansowe na ich rzecz, zamiast na rzecz Skarbu Państwa.

Na mocy art. 102 kpc Sąd nie obciążył pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową. Strona powodowa podjęła decyzję o ustanowieniu fachowego pełnomocnika z wyboru, nie konsultując tego z pozwanym. Pozwany z pomocy profesjonalnego pełnomocnika nie korzystał. Ponadto strona powodowa w zdecydowanie większej części niż pozwany przegrała proces, dlatego zdaniem Sądu niesłuszne byłoby obciążanie pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie V sentencji wyroku.